LOUŇOVICKÝ zpravodaj

1/2012 **Vydává Obecní úřad Louňovice • březen 2012**

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Až se k vám dostane toto číslo zpravodaje, bude první jarní den už za dveřmi. Přesto se zima nevzdá nadvlády jen tak, třeskuté mrazy v uplynulých týdnech jsou toho důkazem. Nízké teploty potěšily děti i mnohé dospělé, neboť zamrzlé rybníky umožnily krásné bruslení a po několika letech se mohla uskutečnit i Louňovická brusle. Mrazy bez sněhové pokrývky ale také prověřily stav obecního vodovodu a jednotlivých přípojek. Hlavní rozvody se díky obětavosti obsluhujícího personálu podařilo udržet v chodu. Jiná situace však byla na přípojkách k jednotlivým spotřebitelům, protože mnozí jejich zabezpečení před mrazem podcenili, a tak došlo k celé řadě poruch, které mnohdy skončily velkými úniky vody. S tím souvisí také vymáhání náhrady škody. Většinou odběratelé uznají, že nezabezpečením vodoměrů porušili „Obchodní podmínky", a dochází k dohodám o náhradě škody. Ale jsou i výjimky. V takovém případě bude obec postupovat striktně podle právních předpisů, vymáhat náhradu škody a předávat tyto odběratele na přestupkové řízení. Po těchto zkušenostech vás proto žádám, abyste na letošní tuhou zimu pamatovali při zazimování svých domů napřesrok.

Kromě ledu a tuhého mrazu se letošní zima vyznačovala i pěknou sněhovou peřinou, ovšem pod kterou se po odtání objevilo množství odpadků i jiných nečistot, proto vás jako každý rok prosím o zajištění jarního úklidu veřejného prostranství u vašich domovů.

Na závěr mi dovolte, abych vás pozval na slavnostní otevření Dolní návsi a nové naučné stezky Po stopách kameníků, která vznikla ve spolupráci s okolními obcemi a občanskými sdruženími. Na pětadvacetikilometrové trase, která prochází nejdůležitější místa v okolí spjatá s kamenictvím, najdete třináct zastavení s informacemi např. o historii kamenictví nejen v našem regionu, o způsobu života kameníků, o jejich nástrojích nebo o využití kamene jako suroviny. Těšíme se na vás v neděli 1. dubna od 14 hodin. Doufejme, že alespoň počasí nebude aprílové.

Přeji vám, ať na vás nedolehne jarní únava, ale naopak vás teplé počasí příjemně naladí.

Josef Řehák – Váš starosta

ZIMNÍ RADOVÁNKY NA RYBNÍKU LOUŇOVÁK

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Z jednání zastupitelů obce Louňovice od 1. prosince 2011 do 1. března 2012

(v tomto období proběhlo devět jednání zastupitelů, průměrná účast 90 %)

Zastupitelé projednali návrh rozpočtu na rok 2012 a plán výnosů a nákladů na rok 2012 pro hospodářkou činnost (provoz vodovodu a kanalizace).

Zastupitelé podrobně projednávají a připomínkují prozatímní návrh nového územního plánu. Výsledek bude předložen k připomínkování dotčeným orgánům a organizacím, posléze i občanům.

Zastupitelé z vlastního podnětu rozhodli o pořízení dalšího, již třetího regulačního plánu. Jedná se o lokalitu „Kutnohorská II". Lokalita je ohraničena hlavní silnicí I/2, hrází rybníku Louňovák, úpravnou vody, čistírnou odpadních vod, rybníkem Pařezem a okrajem lesa zpět k hlavní silnici I/2.

Byla podána žádost o poskytnutí dotace z rozpočtu Středočeského kraje na akci „Komunikace Louňovičky". Stavební záměr zahrnuje dešťovou kanalizaci (2130 m), drenáže (2445 m) a finální povrch komunikací (2928 m) z hrubého makadamu s dvojnásobným uzavíracím živičným nátěrem o šíři 4,5 – 6 m. Celkové náklady jsou propočítány na 20,18 milionu korun. Zažádaná dotace by měla být ve výši 10 milionů Kč. Aby mohlo dojít k realizaci tohoto projektu, bylo všech 150 vlastníků přilehlých pozemků osloveno s tím, že je třeba sdružit finanční prostředky. Na jednu parcelu činí příspěvek 67.887 Kč. K realizaci projektu může dojít pouze za předpokladu, že dotace bude obci přidělena v žádané výši, a že všichni vlastníci přilehlých nemovitostí složí potřebný finanční příspěvek na účet obce.

Zastupitelé rozhodli o podání žaloby o určení práva na náhradu škody z důvodu neplnění podmínek Plánovací smlouvy na výstavbu infrastruktury v lokalitě Pod Poštolkou, uzavřené mezi obcí a paní Ing. Milenou Jirkovou dne 8. 9. 2008.

Zastupitelé se také důkladně zabývali čtyřmi žalobami, které na obec či obecní úřad podala paní PhDr. Magdalena Jiříková ke Krajskému soudu v Praze. Tři žaloby byly podány na ochranu proti údajné nečinnosti správního úřadu ve věci poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Jedna žaloba byla podána proti rozhodnutí obecního úřadu, kterým bylo nařízeno paní PhDr. Jiříkové odstranění pevné překážky a uvedení veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p.č. 173/2 do původního stavu.

Zastupitelé se dále zabývali žádostí paní PhDr. Jiříkové na omezení vlastnického práva obce k pozemkům místní komunikace ve vlastnictví obce, která byla podána vyvlastňovacímu úřadu v Říčanech s odkazem na ustanovení zákona č. 184/2006 Sb., zákon o vyvlastnění.

S platností od 1. ledna 2012 byly stanoveny nové ceny: **vodné 38,- Kč/m³** a **stočné 34,68 Kč/m³** (obě ceny jsou včetně DPH).

S Českou zemědělskou univerzitou v Praze se podařilo uzavřít Smlouvu o zřízení věcných břemen k provozování údržby a oprav vodního díla – vrtů HJ5 a HJ6 umístěných na lesním pozemku. Následně byly tyto dva vrty zkolaudovány.

Bylo aktualizováno „Stanovisko zastupitelstva obce Louňovice ze dne 4. 4. 2003 k podpoře infrastruktury u zástavby dělených pozemků." Plné znění je k dispozici na webových stránkách obce.

V budově mateřské školy se uvolnily dva byty (1+1, 2+1), které byly nabídnuty k dalšímu nájmu. Hlavním kritériem pro uchazeče bylo trvalé bydliště v Louňovicích a doklad o tom, že nevlastní žádnou nemovitost. První byt byl přidělen Janu Menhartovi, druhý byt Jiřině Šedivé.

Na posledním veřejném zasedání se diskutovalo o návrhu na rozšíření naší mateřské školy o další, již třetí třídu. V prosinci zastupitelé po důkladném uvážení všech pro a proti rozhodli, že pro školní rok 2012/2013 k rozšíření kapacity naší mateřské školy nedojde.

V Mateřské škole Louňovice provedla v prosinci 2011 kontrolu Česká školní inspekce. Kontrola proběhla bez závad. Zastupitelé vyslovili poděkování kolektivu mateřské školy.

K 31. 12. 2011 byla provedena inventarizace majetku obce. V únoru 2012 provedl krajský úřad kontrolu hospodaření obce. Při přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2011 nebyly zjištěny chyby ani nedostatky.

Obec odkoupila od Pozemkového fondu ČR pozemek p.č 159 (PK) o výměře 1439 m².

Byl vyhlášen záměr pronájmu lesních pozemků o výměře 10,08 ha včetně porostů, které jsou v majetku obce Louňovice. Zastupitelé rozhodli, že uzavřou nájemní smlouvu se Školním lesním podnikem České zemědělské univerzity v Kostelci nad Černými lesy.

Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha–východ zahájil obnovu katastrálního operátu v k.ú. Louňovice (tzv. digitalizaci). Obnovený operát byl vystaven ke kontrolnímu nahlédnutí také na Obecním úřadu v Louňovicích od 20. února do 2. března 2012. Této možnosti využilo mnoho vlastníků nemovitostí v Louňovicích.

Na základě usnesení Okresního soudu Praha–východ obec přijala pracovníka na veřejně prospěšné práce v rozsahu 300 hodin.

Paní Boudová v souvislosti s odchodem do důchodu ukončila na Obecním úřadu Louňovice pracovní poměr k 31. 1. 2012. Zastupitelé vyslovili paní Marii Boudové poděkování za vykonanou práci pro obec Louňovice.

Starosta Ing. Josef Řehák se od 23. 1. 2012 stal uvolněným starostou (na plný úvazek).

PROVOZ VODOVODU A KANALIZACE

V následující tabulce jsou hlavní údaje charakterizující provoz vodovodu a kanalizace v roce 2011 a 2012.

	Výsledky 2011 v tis. Kč	Rozpočet 2011 v tis. Kč
Tržby z prodeje služeb	**2 671**	**2 950**
Spotřeba materiálu	282	240
Spotřeba energie	564	590
Opravy a udržování	1 106	800
Ostatní služby	167	195
Mzdové náklady	341	350
Zákonné sociální pojištění	83	110
Poplatky surová voda	109	120
Nákup upravené vody	58	200
Správní režie	0	90
Investiční rozvoj	300	250
Finanční náklady	7	5
Celkové náklady	**3 017**	**2 950**
Saldo	**-346**	**0**

První rok provozu skončil pro obec vysokým schodkem. Náklady na opravu a udržování a spotřeba materiálu byly vysoké, neboť se odstraňovalo mnoho závad po předcházejícím provozovateli, které vznikly zanedbáváním údržby. Schodek byl dotován z obecního rozpočtu. Pro rok 2012 se zvýšilo vybírané vodné a stočné cca o 13 %. Musíme odstraňovat dlouhodobé nedostatky, vyměnit zastaralé vodoměry a více nás bude stát elektrická energie, kde došlo k meziročnímu zdražení. V příštím roce 2013 nás čeká další zvýšení vodného a stočného, které by však snad nemuselo být vyšší než letos.

HOSPODAŘENÍ OBCE ZA ROK 2011

V roce 2011 začínala obce hospodařit s přebytkem 3 542 tis. Kč z minulého roku.

Vybrané položky příjmů: daňové příjmy 5 539 tis. Kč, příjmy z odpadového hospodářství 1 122 tis. Kč, příspěvky na rozvoj infrastruktury 988 tis. Kč, příjmy z nájmů obecního majetku 688 tis. Kč, z místních a správních poplatků 110 tis. Kč, dotace činily 189 tis. Kč. Za prodej pozemků a za věcná břemena obec získala 78 tis. Kč, na finančních darech, pojistných náhradách apod. přijala 161 tis. Kč. Celkové příjmy obce dosáhly 12 416 tis. Kč.

Výdaje v roce 2011 lze rozdělit na běžné, investiční a mimořádné. Vybrané položky běžných výdajů: náklady na opravu a údržbu komunikací 489 tis. Kč, veřejné osvětlení 256 tis. Kč, likvidace odpadu 1 356 tis. Kč, údržba zeleně 103 tis. Kč, dopravní obslužnost 95 tis. Kč, údržba dešťové kanalizace 87 tis. Kč. Příspěvek na provoz mateřské školy činil 220 tis. Kč a základní školství bylo dotováno 400 tis. Kč. Na údržbu a provoz obce bylo vydáno 1 612 tis. Kč, na podporu sportu a kultury 318 tis. Kč. Na daních obec zaplatila 206 tis. Kč.

Zásadní investiční výdaje: úprava Dolní návsi s autobusovou zastávkou 998 tis. Kč., ČOV 124 tis. Kč, projektové práce ke zřízení třetí třídy mateřské školy 120 tis. Kč, investice do veřejného osvětlení 266 tis. Kč. Částka 265 tis. Kč byla uhrazena za druhou etapu zpracování nového územního plánu. Investiční příspěvky Regionu Jih na dobudování přivaděče ze Želivky činily 897 tis. Kč.

Mimořádné výdaje: půjčka 938 tis. Kč o.s. Sportklub a půjčka 112 tis. Kč o.s. Mukařovsko. Celkové výdaje obce činily 15 327 tis. Kč.

Zůstatek na účtech obce na konci roku 2011 byl 155 tisíc Kč.

Závěrečný účet obce Louňovice je vyvěšen na úřední desce a na webových stránkách.

Ve zkrácené verzi připravila Ivana Hřebcová

UPŘESNĚNÍ TERMÍNŮ LIKVIDACE ODPADU pro Louňovice v roce 2012

Výsyp popelnic (domovní odpad – zelená známka)
– 1x za 14 dnů v pátek, každý lichý týden

Výsyp popelnic (rekreace – bílá známka)
– 1x za 14 dnů v pátek každý lichý týden od 1. 4. 2012 do 30. 9. 2012

Výsyp kontejnerů na zbytkový odpad – každé pondělí a pátek

Výsyp kontejnerů na plast – každý čtvrtek

Výsyp kontejnerů na papír – každé pondělí

Výsyp kontejnerů na sklo
– 1 x za měsíc 25. 1., 22. 2., 21. 3., 18. 4., 16. 5., 13. 6., 11. 7., 8. 8., 5. 9., 3. 10., 31. 10., 28. 11. a 26.12./2012

Velkoobjemový odpad – vždy sobota 9.30 – 11.00 (do naplnění):

12. května a 22. září u hřiště
19. května a 29. září u hřbitova
26. května a 6. října u rybníku Požár
2. června a 13. října II. hráz u kontejnerů
9. června za lesem u vodojemu

Železný šrot a elektroodpad – ke hřišti TJ Slávia Louňovice:
1 x za měsíc v sobotu od 11.00 do 12.00 hodin: 11. 2., 10. 3., 7. 4., 5. 5., 2. 6., 30. 6., 28. 7., 25. 8., 22. 9., 20. 10., 24. 11./2012

Nebezpečný odpad – 5. května a 25. srpna 2012 od 11.00 do 12.00 hodin: do garáže u hřiště TJ Slávia Louňovice

Pneu – 2. června 2012 od 11.00 do 12.00 hodin

Upřesnění termínů likvidace odpadu pro část Srbína v roce 2012:

Pro likvidaci odpadu z části Srbína, která přiléhá k obci Louňovice, platí stejné termíny a podmínky jako pro Louňovice. Odkládání domovního odpadu je umožněno pouze do kontejnerů pro odkládání směsného a separovaného odpadu na dvou stanovištích na hranici katastru Louňovice a Srbín v letním období od 1. 4. do 30. 9. 2012:

1) za vodojemem na okraji lesa
2) na konci ulice Srbínská

Odložení odpadu do garáže mimo termín lze také dohodnout na tel.: 723816804

Rozpočet OBCE LOUŇOVICE na rok 2012

§	položka	Příjmy	Částka Kč
	1111	Daň z příjmu fyz.os. - záv.čin.	1 200 000,00
	1112	Daň z příjmu fyz.os. - OSVČ	350 000,00
	1113	Daň z příjmu fyz.os. - kap. výn.	100 000,00
	1121	Daň z příjmu -právn. osoby	1 200 000,00
	1122	Daň z příjmu - obec	187 000,00
	1211	DPH	2 500 000,00
	1340	Poplatek odpad	950 000,00
	1341	Poplatek psi	27 000,00
	1343	Poplatek za užív.veř. prostr.	1 000,00
	1345	Poplatek z ubyt. kapacity	1 000,00
	1361	Správní poplatky	35 000,00
	1511	Daň z nemovitosti	380 000,00
	2420	Splátky půjček (Sportklub, Mukařovsko)	1 049 615,00
	4112	Globální dotace	193 200,00
2310	3122	Příspěvky voda	105 000,00
2321	3122	Příspěvky kanalizace	105 000,00
3314	2111	Knihovna	4 300,00
3612	2132	Byty nájem	231 208,00
3613	2132	Pronájem ost. nem., antény	408 000,00
3632	2111	Hřbitov	30 000,00
3722	2111	Odpad.hosp. (popelnice)	5 000,00
3724	2324	Elektrowin, Ekolamp	3 000,00
3725	2324	Ekokom	170 000,00
3726	2324	Kovošrot	20 000,00
6171	2111	Materiál, služby	5 000,00
6171	2131	Nájem pozemků	20 000,00
6171	2322	Pojistné náhrady	62 627,00
6171	3111	Prodej pozemků	7 000 000,00
6310	2141	Příjmy z úroků	10 000,00
6330	4131	Převod z účtu hosp. činnosti	250 000,00
			16 602 950,00
	8115	Financování	- 2 962 701,00
		Celkem	13 640 249,00

§	položka	Výdaje	Částka Kč
2212	5171	Komunikace opravy	200 000,00
2219	6121	Komunik. stavba (chodníky)	250 000,00
2221	5193	Dopravní obslužnost	300 000,00
2310	6121	Voda stavba	250 000,00
2321	6121	Kanalizace stavba	450 000,00
3111	5171	MŠ údržba	10 000,00
3111	5331	MŠ příspěvek	250 000,00
3113	5229	ZŠ den dětí	3 000,00
3113	5321	ZŠ dotace	350 000,00
3314	5021	Knihovna mzda	18 000,00
3314	5032	Zdrav. poj. knihovna	2 000,00
3314	5136	Knihovna knihy	10 000,00
3314	5139	Knihovna materiál	10 000,00
3319	5139	SPOZ	50 000,00
3330	5223	Příspěvek kostel Mukařov	3 000,00
3429	5222	Slavia, Sportklub	100 000,00
3612	5171	Byty údržba, opravy	15 000,00
3631	5154	VO elektřina	150 000,00
3631	5171	VO údržba, opravy	100 000,00
3631	6121	VO stavba	300 000,00
3632	5171	Hřbitov údržba	30 000,00
3635	6119	Územní plán, regulační plány	478 000,00
3721	5169	Svoz odpadu (nebezp.odp.)	20 000,00
3722	5169	Svoz odpadu (komunální)	850 000,00
3722	6121	Kontejnerové stání	50 000,00
3725	5169	Svoz odp. (sklo,plast,papír,bioodp.)	550 000,00
3745	5171	Zeleň údržba	90 000,00
6112	5023	Zastupitelé mzda	750 000,00
6112	5031	Zastupitelé soc. pojištění	65 000,00
6112	5032	Zastupitelé zdrav.pojistné	60 000,00
6171	5011	Zaměstnanci mzda	800 000,00
6171	5021	DOPP	300 000,00
6171	5031	Zaměstnanci soc. pojištění	270 000,00
6171	5032	Zdrav. pojistné zaměstnanci	115 000,00
6171	5038	Pojištění zam. (Kooperativa)	10 000,00
6171	5136	Knihy, tiskoviny	3 000,00
6171	5137	DHIM	100 000,00
6171	5139	Materiál	50 000,00
6171	5154	Elektrická energie	130 000,00
6171	5161	Služby pošt	25 000,00
6171	5162	Telefon, internet	40 000,00
6171	5163	Pojistné obec	150 000,00
6171	5166	Konzultační, právní služby	250 000,00
6171	5167	Školení	10 000,00
6171	5169	Nákup ost.služeb	200 000,00
6171	5171	Opravy	600 000,00
6171	5173	Cestovné	50 000,00
6171	5192	Neinv. náhrady (soud. popl.)	50 000,00

6171	5329	Dotace mikroregiony	40 000,00
6171	5362	Platby daní st.rozpočtu	250 000,00
6171	5365	Platby daní a popl.krajům,obcím	10 000,00
6171	6121	Investice stavby	1 700 000,00
6171	6122	OÚ stroje, zařízení (traktor)	1 500 000,00

6171	6130	Pozemky	70 000,00
6310	5163	Služby peněž.ústavů	15 000,00
6399	5362	Platby daní a poplatků státu	187 000,00
6409	6349	Region Jih - invest.příspěvky	951 249,00
			13 640 249,00

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Mikuláš

V sobotu 3. prosince 2011 se v sále hotelu U sv. Huberta uskutečnila již tradičně mikulášská besídka. I tentokrát se sešla spousta dětí doprovázených rodiči, prarodiči nebo jinými příbuznými. Někteří přešlapovali před sálem již delší dobu před jeho otevřením, takže když se sál otevřel, vytvořila se u zápisu dětí na seznam pro Mikuláše velká fronta. Přišlo celkem 75 dětí, většina ve věku od 1 do 6 let, ty starší zřejmě nechtěly riskovat problémy s čertem, protože jejich soupis hříchů byl pravděpodobně delší, než u těch malých. Naštěstí tentokrát čert nebyl tak hrozivý (náš tajný agent zjistil, že si čert a Mikuláš vyměnili své role) a děti tolik nevyděsil. Někteří rodiče přišli potajmu za čertem a poprosili ho, aby trochu postrašil jejich dítě, s nadějí, že alespoň několik následujících dní bude hodné, že konečně zahodí dudlík, že odloží pleny atd. Bylo by zajímavé zjistit, zda čertova domluva měla nějaký účinek. Nicméně besídka se vydařila, čert nikoho neodnesl, Mikuláš rozdal dětem za básničku nebo písničku mikulášský balíček a všichni odcházeli spokojeni.

Ivana Hřebcová

Zpívání pod Zvoničkou

Tradiční zpívání vánočních koled v Louňovicích proběhlo v sobotu 17. prosince 2011 a bylo velkolepé. Pod taktovkou Ondřeje Cutycha nám zahrál a zazpíval 40členný sbor, obohacený o skupinu Chrpy. I když bylo mrazivé počasí, zaplnilo se celé prostranství dalšími zpěváky nebo alespoň posluchači. Spočítat, kolik se nás sešlo celkem, nešlo. Ale troufám si odhadnout, že nás bylo kolem 500. Jen dětí bylo kolem 100! Nechyběly pečené kaštany, svařené víno, čaj a pro děti světélka na krk. Kouzelné jesličky na Zvoničce a rozsvícený smrk nás těšily po celý advent, přes Vánoce, až do tří králů.

Je skoro neuvěřitelné, že naše sousedská setkání těsně před Vánocemi se zpíváním koled začala v roce 1996 před samoobsluhou, kde se nás sešla jen hrstka náhodných kolemjdoucích. Následující Vánoce jsme se sešli pod smrkem u obecního úřadu, to nás už bylo podstatně víc. Několikrát bylo zpívání na Horní návsi, v posledních letech pod Zvoničkou. A každým dalším rokem se nás schází stále víc. Dokončuje se úprava Dolní návsi, kde se nabízí velký prostor právě pro takováto sousedská setkávání. Vypadá to, že se pomalu vrátíme na původní místo, kde naše tradiční zpívání začalo, k samoobsluze.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravách, organizaci a úklidu.

Marie Boudová

Rybova mše vánoční

Tradiční čtvrté (snad se to dá už za tradici považovat) uvedení Rybovy vánoční mše v mukařovském kostele v podání sólistů a členů Státní opery Praha bylo dle názoru mnoha přítomných dosud nejzdařilejší. Ne snad, že by minulá vystoupení nebyla pěkná, ale tentokrát byli zpěváci doprovázeni skupinou hudebníků přímo před oltářem, a to nemělo chybu. Přestože termín koncertu 27. 12. 2011 byl pracovní den, byl kostel plný a se slušným výtěžkem z dobrovolného vstupného cca 7.000,– Kč bychom mohli být všichni, kdo se na akci podíleli, spokojeni. Neodpustím si však malou poznámku. Na akci, kterou zaštiťovala obec Louňovice se neobjevil ani jeden z jejích 9 zastupitelů, a to byla škoda. Vybrané vstupné, spolu s dorovnáním od obce Louňovice na 10.000,– Kč, bylo poukázáno na opravu kostela. Všichni účastníci vystupovali zdarma a protože se jim u nás líbí, můžeme se těšit na příště. *Pavel Čadil*

Vítání občánků

V pátek 3. února 2012 proběhlo na obecním úřadě letos první vítání nových občánků. Přivítali jsme občánky tři, jeden se z důvodu nemoci nezúčastnil. Vítání proběhlo ve velmi příjemné atmosféře, rodiče s sebou vzali i prarodiče a tety i strýce. Jeden tatínek dokonce prohlásil „přijeli Hujerovi“. Poděkování patří i do mateřské školy, protože děti, které ji navštěvují, předvedly své umění, ať již zpěv či hraní na flétničku. Těšíme se na další vítání v tomto roce.

Dana Kodejšová

Maškarní bál pro děti

I když už nepatřím mezi ty nejmladší, šla jsem se v sobotu odpoledne 18. února podívat na letošní maškarní bál, a nebyla jsem mezi těmi staršími a pokročilejšími sama ☺.

Samozřejmě, z perfektně připravené a zorganizované akce měly největší radost děti, kterých přišlo 30 a všechny v maskách! Příkladem šly samotné organizátorky: indiánka, klaun, vodnice a nevěsta.

Paní klaunová a vodnice byly tak dokonalé, že kdosi pronesl: „Vy tu máte profesionály?“

Mezi dětmi byl duch, kočička, ptáček, sluníčko, princ a princezny, tanečnice a víly, piráti a bojovníci, a mezi dalšími krásnými maskami byla i jedna fotbalistka.

Masky se organizátorkám moc líbily a bylo těžké vybrat 3 nej, a proto dostaly odměnu všechny.

Až na malé výjimky se děti zúčastnily připravených soutěží, pořádně se vytancovaly a ty odvážnější dokonce vystoupily na pódium a zazpívaly nám.

Celou akci moderoval a k tanci hrál Jirka Holoubek s Pavlem Peroutkou a Tomášem Stehlíkem.

Děkujeme za krásné odpoledne a příště snad přijde víc dětí, protože naše organizátorky byly připraveny na větší účast.

Marie Boudová

Bruslení

V sobotu 4. února 2012 se sportovní nadšenci z naší vesnice sešli na rybníku Louňovák, aby si za slunného (byť velmi mrazivého) počasí užili zimní radovánky. Jak dospělí, tak ti nejmenší, nazuli brusle a vrhli se na led. Někteří dokonce s takovou vervou, že si ve spěchu zapomněli sundat chrániče ostří, a pak se velmi divili „že to nějak zvláštně klouže“. Obecní úřad nachystal obrovský hrnec plný horkého čaje, který přišel velmi vhod. Naši muži sestavili hokejový tým a při pohledu na ně by se dalo říci, že hráli jako úplní profesionálové. Navíc si získali sympatie mnoha dam, kroužících kolem jejich branek. Ale kdo si užil ledové nádhery nejvíc, byly samozřejmě děti, které mohly jezdit buď slalom sestavený z kuželů, či mohly využít ovál sestavený taktéž z kuželů, nebo prostě jezdily jen tak. Obrovskou výhodou a dá se říci i vzácností bylo, že rybník byl jako zrcadlo, nebyl na něm žádný sníh a dalo se tak zajet i do těch nejzazších zákoutí a bruslit mezi rákosím. Na závěr nezbývá než dodat, že odpoledne bylo velmi zdařilé a všem se moc líbilo.

Tereza Kodejšová

Louňovická běžka

Máme tu leden 2012 a podle našeho kalendáře kulturních a sportovních akcí byla naplánována Louňovická brusle a Louňovická běžka. Jenže přírodě neporučíme a namísto očekávaného mrazu a sněžení byly teploty kolem nuly a po ledu a sněhu ani památky. Pořadatelé se proto přizpůsobili počasí a uspořádali v sobotu 8. ledna 2012 Louňovickou běžku pěšky nebo na kole. Překvapivě se nás na hrázi Louňovického rybníku ve 14.00 hodin sešlo 17 účastníků všeho věku + 1 pes. Starosta akci odstartoval, 5 odvážlivců vyjelo na kolech a naše jedenáctičlenná skupina vykročila pěšky do Voděradských bučin. Trasu jsme zvolili po části Kamenické stezky, obdivovali jsme nově vybudovanou lávku s mlokem, prošli kolem Kaménky, prohlédli jsme si vojenský bunkr a pochod ukončili v salonku restaurace U Henců. Tady pro nás Ivan Petružela připravil od 16.00 hodin povídání o Himalájích s promítáním fotografií ze své cesty do Nepálu a svého putování okolo Annapuren. Na úžasně zajímavé vyprávění se nás sešlo přes 30. Přiznám se, že návštěva Nepálu je neobyčejně lákavá, ale mám dojem, že takováto cesta je jen pro drsné chlapy.

Děkujeme pořadatelům za velice pěkné lednové odpoledne.

Marie Boudová

Louňovická svatba pro starší a pokročilé

Z CELÉHO SRDCE PŘEJEME NAŠIM NOVOMANŽELŮM JEŠTĚ MNOHO ŠŤASTNÝCH LET VE SPOLEČNÉM SVAZKU JAKO DOSUD, PROŽITÝCH V POROZUMĚNÍ, LÁSCE A HLAVNĚ ZDRAVÍ

Říká se, že svatba je přežitek. Ovšem v Louňovicích je to naopak novinka. Na obecním úřadě si 2. února 2012 řekli své „ano" Bohumila Korecká a Stanislav Kopecký. Jak podotkl oddávající, louňovický starosta Josef Řehák, snoubenci se svatbou nespěchali, vzali se až po šestadvacetiletém soužití. Možná si řeknete, že je to správné, že ve svém věku už si umějí vše důkladně promyslet a uznejte, že čtvrtstoletí je už slušná doba. Přejme jim ještě mnoho šťastných společných let!

Svatba Kopeckých byla jistě první louňovická svatba v novodobé historii, ovšem dle vzpomínek pamětníků byl v padesátých letech jeden pár na tehdejším místním národním výboru oddán. Pokud byste o této nebo jiné svatbě v Louňovicích věděli podrobněji a máte dokonce nějaké fotografie nebo jiné dokumenty a poskytli byste je do louňovické kroniky, obraťte se, prosím, na obecní úřad Louňovice.

Kateřina Řeháková

Zprávy z naší knihovny

Vánoce jsou pryč a z nového roku, ve kterém vás vítám, dva měsíce také. Velikonoce za dveřmi a než se nadějeme, máme tu velké letní prázdniny. Nebudeme však předbíhat, ale věnovat se věcem současným. Ač venku vládnou silné, velké mrazy, do knihovny si každý pátek, mezi 16. a 18. hodinou, pro knihy vždy cestu najde hodně čtenářů. Chodí jich většinou 5 až 8 a domů k teplu krbu si nesou pět i více knih. Za poslední tři měsíce se řady stálých čtenářů rozšířily o tři nové členy, což mě velice těší.

V době jarních prázdnin plánuji další cestu do Benešova pro nové výměnné fondy knih. Výběr titulů tak opět bude o něco širší.

Nejvíce se půjčují a čtou tyto žánry – detektivky, romány pro ženy (červená knihovna), romány, knihy z lékařského prostředí, bestsellery, historické romány a válečná literatura. Nesmím zapomenout na děti – zde mezi nejoblíbenější patří leporela, první říkadla, obrázkové knihy o autech, o zvířátkách a pohádky.

A ještě jedno oznámení pro malé výtvarníky. Chtěli bychom v knihovně otevřít výtvarný kroužek. Děti by si mohly vyzkoušet práci s různými materiály (papír, látka, provázky apod.). Vyráběli bychom různé obrázky, figurky, přáníčka a podobné drobné věci. Kroužek by byl placený, cena mezi 50 až 100 Kč podle použitého materiálu. V případě zájmu stačí jen přijít v pátek odpoledne v 16 hodin a dát se do tvoření. Od kdy? To se dozvíte z plakátku na nástěnce.

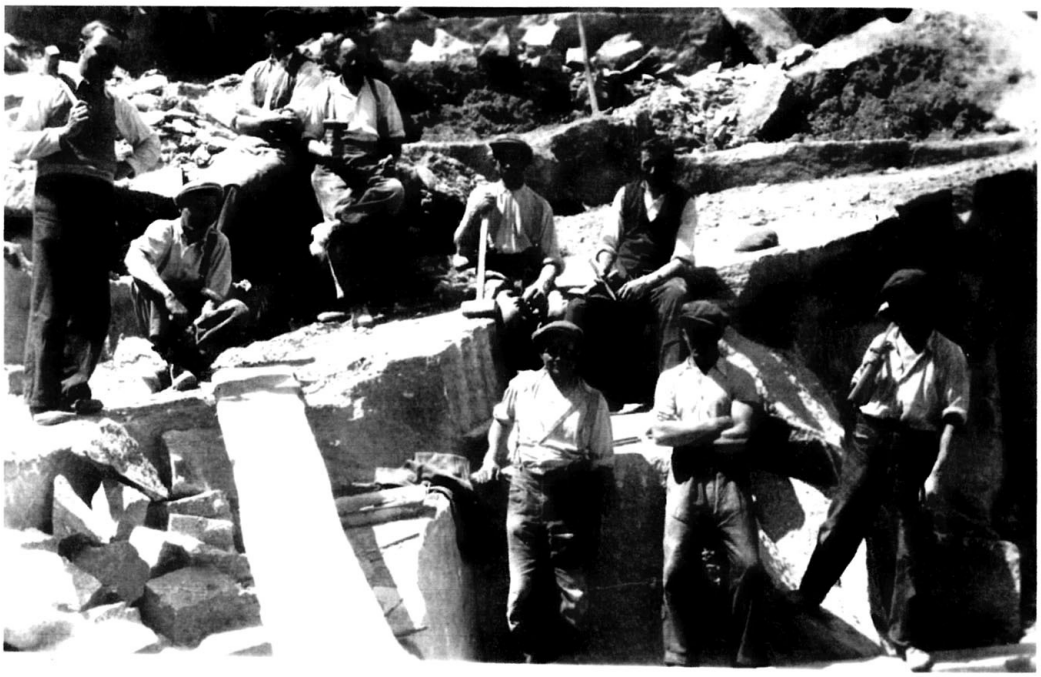
Děkuji všem čtenářům za přízeň a těším se na vaši návštěvu i vtipkování.

Vaše knihovnice Marie Danielová

PO STOPÁCH KAMENÍKŮ

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ NAUČNÉ STEZKY

neděle 1. dubna 2012 od 14 hodin v Louňovicích

V PRŮBĚHU ODPOLEDNE SE MŮŽETE TĚŠIT NA:

- Slavnostní otevření Dolní návsi a nové naučné stezky
- Prezentaci projektu *Po stopách kameníků*
- Ukázky tradičních řemesel – kamenictví, kovářství, keramika, řezbářství
- Dětské soutěže
- Drobné občerstvení

Srdečně Vás zvou partneři projektu

Mukařov-sko

obec Louňovice | obec Mukařov | obec Struhařov | obec Svojetice

POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

UKLIĎME SVĚT
31. března 2012

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ NAUČNÉ STEZKY
Po stopách kameníků a Dolní návsi
1. dubna 2012

MALOVÁNÍ VAJÍČEK
7. dubna 2012 od 10 hodin
v Ženíškově knihovně

PŘEDNÁŠKA STAROMILCŮ
28. dubna 2012 v 16 hodin
u Henců

ČARODĚJNICE
30. dubna 2012 v 18 hodin

CHYTÁNÍ RYB
2. června 2012 od 9 hodin

DEN DĚTÍ
2. června 2012 od 14 hodin

CEEKL
9. června 2012

BESEDA S PAMĚTNÍKY
10. června 2012 v 15 hodin
v salonku U Henců

NEBOJTE SE CEEKL

V sobotu 9. 6. 2012 se uskuteční další Cykloelektro-energetická konference a zároveň i cyklistická akce a orientační, určená především dětem. Jedná se již o sedmý ročník, u jehož zrodu stáli Ivan Petružela a Karel Máslo. Dva z nových Louňováků a odborníci v energetice.

Na dopolední cyklovýlet navazuje v odpoledních hodinách orientační závod a v podvečer konference. Je třeba říci, že řada lidí má z účasti na podobné akci obavy. Snad to bylo i tím, že cyklovýlet byl v propozicích nazýván dálkovou cyklistickou jízdou, ale jak dokládá foto ze startu loňského ročníku, zvládly ho úspěšně i ženy. Pravdou však je, že oproti prvním ročníkům se délka vyjížděk zkrátila. Podobné zbytečné obavy panují i o účasti na samotné konferenci, kde si většina lidí řekne, co já laik vím o energetice. Jednotlivé přednášky jsou však přednášeny srozumitelně, s vtipem a velice se při nich pobavíme. Letošní téma zní „Padesátka v energetice" a nabízí řadu zajímavých pojednání odborných, až po oslavu kulatého životního výročí. I délka cyklovýletu se pokusí vejít do uvedené padesátky a přinést i nějaký nový zajímavý pohled na náš region. Orientační závod zase dětem ukáže krásy bezprostředního okolí domovů a naučí je pracovat s mapou a kompasem.

Pavel Čadil

SPORT

TJ SLAVIA LOUŇOVICE

Dobrý den, vážení sportovní přátelé. Dovolte mi, prosím, pár vět o fungování našeho fotbalového klubu TJ Slavia Louňovice v zimní přestávce.

Dne 28. 1. 2012 se konal již tradiční sportovní ples v Kravíně. Účast byla více než hojná a zábava se velmi vydařila. K poslechu a tanci hrála skupina Veget, díky níž se na parketu nedalo téměř hnout, což svědčí o jejich perfektním repertoáru a kvalitě zpěvu. Chtěl bych tímto poděkovat všem organizátorům akce, kteří se podíleli, ať větší nebo menší měrou, na zajištění celé akce. Poděkování směřuje též k účastníkům plesu a doufám, že se příští rok setkáme znovu.

Zimní příprava mužstev je v plném proudu. „A“ tým začal nepopulární zimní přípravu pod novým trenérem. Mužstva se ujal pan Jiří Hruška. Mužstvo se prakticky celou zimu připravuje v domácích podmínkách, jedinou výjimkou je týdenní soustředění v Krkonoších. Konec soustředění byl ve znamení zápasu s týmem Benešova. Naši kluci bojovali, ale bylo znát, že jsou po soustředění unavení. Výsledek 2:1 není až tak důležitý. Předvedená hra ukázala, že mužstvo je dobře poskládané a postupnou prací se podaří vybudovat velmi silný tým. Přeji tímto trenéru Hruškovi hodně úspěchů na lavičce našeho mužstva a pevně věřím, že se mu bude v Louňovicích líbit.

Zimní přípravu také zahájilo „B“ mužstvo pod vedením trenéra Martina Lískovce. Ten k přípravě také využívá místní podmínky. Béčkaři mají v plánu přípravná utkání. Více informací o konaných utkáních, datu a času bude na webu TJ Slavia Louňovice a v restauraci U Henců.

Nejmladší naděje, tedy tým přípravky, pod vedením trenéra Honzy Paroulka taktéž ladí formu na jaro. Příprava týmu probíhá v tělocvičně nové ZŠ v Říčanech.

Stará garda se zúčastnila prestižního halového turnaje v Sázavě. Pod vedením GMS Gusty Valeše se tým probojoval až na celkové 2. místo. Ve finále podlehl favoritům turnaje, týmu Chocerad.

Sestava: *Novotný, Valeš, Kobylák, Krečmer, Břeska, Pospiš, Sirový, Paroulek, Krejča, Drazdík, Tětiva.*

V měsíci březnu se bude konat valná hromada členů TJ Slavia Louňovice v restauraci U Henců. Přesné datum a čas konání bude upřesněn. Program valné hromady bude k dispozici na webových stránkách TJ Slavia Louňovice a vyvěšen u vchodu do restaurace U Henců.

Přeji všem do nové sezóny hodně sportovních úspěchů a radosti ze hry.

Za TJ Slavia Louňovice předseda klubu Petr Novotný

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ POSÍLÁME KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:

DUBEN 2012

* Josef Vobr, Miroslava Kirsová, Jiří Holoubek, Eva Křečková, Marie Macháčková, Helena Vittová, Jaroslav Hervert, Jaroslava Mlčuchová, Elena Ryjáčková

KVĚTEN 2012

* Karel Ryjáček, Otakar Wendl, Milada Tůmová, Jana Blažíčková, Valentin Knor, Marie Malinová, František Uzel

ČERVEN 2012

* Stanislav Kurel, Jan Sus, Věra Lebedová, Hana Matysová

KAMENY SE VALÍ DO LOUŇOVIC

Také letos probouzel se Spolek staromilců místních do Nového roku třetí již výroční přednáškou, ku svým „kulatým třináctinám“ pořádanou. Přednáška konala se co vždy „U Henců“, v sobotu odpoledne 14. ledna Léta Páně 2012. Otou Krutským nachystáno bylo představení pod názvem „Cesty kamene – Úvod“. Pravidelný návštěvník měl možnost se s kamenickou tematikou seznámiti již minulého léta, jak v rámci cyklu předchozího – „To louňovské živobytí...“ – „Kameníci v Louňovicích“, tak na podzim, kdy se konala presentace projektu naučné stezky OS Mukařovsko – „Po stopách kameníků“ na níž navázalo představení kamenných objektů zvoniček „Zvoničky na Černokostelecku“. Nyní byl tedy, jaksi dodatečně, uveden celý cyklus přednášek „Cesty kamene“, který bude i v budoucnu tematice kamenictví v regionu věnován podrobnějšími výstupy. V ohledu na aprílové otevření kamenické stezky a kamenných tarasů nově upravené Dolní návsi je tak letošní rok ve znamení úvodního motta: „Kameny se valí do Louňovic...“.

Širší oblastí zájmu se nám opět stalo Černokostelecko. Autor zamýšlel rozděliti úvodní, převážně obrazovou část cyklu, do tří poeticky pojmenovaných celků – „Kámen a krajina“ – „Kámen a člověk“ – „Člověk a kámen“. První oddíl měl přiblížiti roli kamene jako krajinotvorného prvku (skalní výchozy, kamenná moře, kameny v potočních korytech či solitérně stojící balvany), druhý – antropogenní zásahy do krajiny, doložené snímky opuštěných i dosud provozovaných lomů. Ve třetím, nejobsáhlejším oddílu, jsme se mohli výběrově seznámiti s historickými kamenickými výrobky, od románského období (vzpomeňte portálu v Hrusicích), přes stopy kamenných objektů období gotického (hrady, tvrze, kostely) k opět převážně pískovcovým článkům doby barokní (kostely, objekty vrchnostenského a městského prostředí, ojedinělé sochařské práce či vzácně náhrobek). Těžištěm obrazového materiálu bylo představení široké škály kamenických výrobků pískovcových a žulových, kteréž postupně převládly, vznikajících masověji od druhé poloviny 19. století – křížky, zvoničky, pamětní kameny, pomníky padlým, pomníčky připomínající vznik republiky roku 1918, osvobození roku 1945 a pod. Zajímavou kategorii, odrážející umné formy kamenické práce z průběhu posledních 100 – 150 let, představovaly dobové náhrobky. Z časových důvodů se již nedostalo na účelové a užitkové stavby a objekty.

Přednášku navštívilo 20 posluchačů. Zarazila nepřítomnost některých „stálic“, naopak potěšily nové tváře. Počátek projekce se tentokrát neobešel bez technických potíží, snad jen zázrakem se projektor nakonec podařilo přiměti ku spolupráci. Poněkud hekticky vznikající projekce byla postavena na minulého roku pořízené fotodokumentaci regionu, nebyla úplně doladěna a výklad se v průběhu přednášky rozplynul do popisu konkrétních objektů. Autor se neudržel na uzdě a nedodržel původní záměr jen volně komentovati bohatý materiál fotografický. Úvodní informace, že bude „více ukazovat obrázky a méně mluvit“ nedopadla tedy přesně tak, jak sliboval. Ostrý závěrečný střih po 90 minutách pak zapůsobil tak rozpačitě, že bylo nutno informaci o konci několikrát opakovati a autor se zaslouženě nedočkal potlesku. Žádného z posluchačů nebylo však nutno křísiti z mrákot. Otovy přednášky tak zatím zůstávají životu bezpečné. Nu, chybami se člověk učí... Zda a jak si Ota tuto zkušenost vezme ku srdci se můžete podívati 28. dubna. Tím si Vás zároveň Spolek staromilců dovoluje pozvati na ukázku různorodých válečných pomníků regionu, pořádanou toho dne v hostinci „U Henců“. Pamětníci jsou pak zvlášť zváni na předcházející posezení nad starými fotografiemi ze spolkové sbírky. Stále je na nich co poznávati.

VÝZVA: Hledáme spolupracovníky a pomocníky při připravované dokumentaci kamenných a památkových objektů, na vyjížďky a procházky do terénu, ke kafíčku i k počítači. Na jaře, jak dovolí počasí i čas, chystáme započíti výpravy za křížky a pomníčky v jednotlivých obcích regionu. Chceme provésti jejich seznam a zaměření, měřičskou, fotografickou a kresebnou dokumentaci. Dále půjde o získávání a zpracovávání informací o jednotlivých objektech, vyhledávání podkladů místního i archivního původu. Výstupy této práce bychom rádi v budoucnu zpřístupnili na webových stránkách. Vítán je každý, kdo má chuť se do podobných aktivit jakýmkoli způsobem zapojiti.

Spolek staromilců

Z HISTORIE OBCE

OKÉNKO KRONIKÁŘEK

KRONIKA 2005

Začátkem roku přišla velmi příznivá zpráva, že obci byla přidělena dotace z fondů Evropské unie na dokončení výstavby splaškové kanalizace (85 % dotace a 15 % vlastní zdroje). Do veřejné soutěže na zhotovitele se přihlásilo 18 společností. Vybrána byla firma Aquaconstav, a.s., Benešov. Dvě firmy podaly proti tomuto rozhodnutí odvolání. Hodnotící komise po novém projednání jejich námitky uznala za oprávněné, avšak na výběru zhotovitele se nic nezměnilo. Jenže během výstavby firma Aquaconstav ukončila činnost a zakázku přenechala svému nástupci, firmě Imos Zlín. Přesto práce probíhaly podle harmonogramu a na konci roku bylo hotovo 95 % plánovaných tras. Navíc se podařil vyřešit problém s častou poruchovostí přečerpávací jímky u rybníčku. Úplně byla tato přečerpávací jímka ze systému kanalizace vyřazena díky dohodám s rodinou Susových. Přes jejich pozemky byl položen kanalizační řad, kterým se splaškové vody začaly odvádět samospádem rovnou do čistírny odpadních vod.

S napojením dalších tras splaškové kanalizace vyvstal další problém k řešení – nutnost rozšíření kapacity čistírny odpadních vod, na jehož řešení se začalo pracovat.

S výstavbou kanalizace podél hlavní silnice se podařilo zajistit základ pro budoucí chodník, zatím jen zaštěrkováním. U hlavní silnice byl vyčleněn obecní pozemek pro trvalé uložení přebytečné výkopové zeminy z investičních akcí obce.

Nedostatek vody nadále zůstal přetrvávajícím problémem, přestože byla hledána řešení. Byla vedena mnohá jednání se Svazkem obcí Region Jih, ale ke konci roku 2005 obec Louňovice z tohoto spolku vystoupila pro neprůhlednost financování. Zjišťovány byly možnosti napojení na přivaděč vody z Nučic, který končí na Vyžlovce. Ani tato možnost nebyla shledána jako reálná pro malý průměr vodovodního potrubí. Nové zdroje vody z vlastních vrtů byly tedy hledány v prostoru lesa pod rybníkem Pařez.

Úspěšná byla jednání se společností Středočeská plynárenská, která zrealizovala výstavbu plynovodu pro obec Mukařov, jehož trasa byla vedena také okrajem obce Louňovice. Znovu byl v naší obci proveden průzkum zájmu o napojení na plyn. Výsledek průzkumu zájem občanů potvrdil, a tak bylo rozhodnuto, že do obce Louňovice bude plyn zaveden.

Začátkem roku proběhlo ještě jedno výběrové řízení, a to na zhotovitele přístavby mateřské školy a na modernizaci školní kuchyně. Vybrána byla firma SM stavby marketing Group, a.s., Praha 5. Ve velmi krátké době od května do srpna se podařila tuto akci uskutečnit a v neděli 3. září 2005 mohlo proběhnout slavnostní zahájení provozu se dnem otevřených dveří. Od pondělí 4. září mají tedy naši nejmenší občánci v mateřské škole dvě třídy a moderní kuchyni.

Tyto dvě náročné investiční akce a plán realizace plynofikace obce si vynutily hledat řešení jak zajistit dostatek financí. To vedlo zastupitele k rozhodnutí o prodeji obecních pozemků v Louňovičkách u lesa na II. hrázi.

V další soukromé lokalitě pro 19 rodinných domů v Louňovičkách na II. hrázi proběhla výstavba základní infrastruktury (vodovod, kanalizace a komunikace bez konečné povrchové úpravy). V otázce financování došlo ke shodě všech nových vlastníků parcel, kteří dokázali sdružit finanční prostředky, a díky tomu byla infrastruktura vystavěna. Po dokončení a kolaudaci bylo vše bezúplatně převedeno na obec.

Úspěšně byla dokončena jednání s rodinou Urbanových a byla odkoupena do majetku obce část jejich pozemku podél budovy mateřské školy, kde byla v minulosti vybudována obslužná komunikace. Také byly vykoupeny části jejich pozemků pro rozšíření místních komunikací.

Podařilo se zajistit zajíždění autobusové linky 385 (2x ranní a 2x odpolední spoj) do obce až před samoobsluhu s tím, že obec přistoupila na dotování tohoto spoje 12.000,– Kč ročně.

Obec Louňovice vstoupila do Svazku obcí Ladův kraj, jehož členy jsou obce okolo Říčan a Hrusic, kde se narodil známý pohádkář Josef Lada.

V rámci varovného a informačního systému pro obyvatelstvo obce Louňovice byla na budovu obecního úřadu umístěna siréna, jejíž zvuk můžeme slyšet každou první středu v měsíci po dvě minuty přesně v poledne. Jedná se o pravidelnou kontrolu varovného systému, který je řízen centrálně.

Řešeny byly stížnosti na hlučnost ohňostrojů a na volně pobíhající psy. Množila se vykrádání aut, rozestavěných i obydlených domů.

Veřejná zasedání byla dvě, 29. dubna a 14. října. Hlavními tématy byla plynofikace obce, probíhající výstavba splaškové kanalizace a přístavba mateřské školy. Požadováno bylo pojmenování ulic v obci, rozšíření veřejného osvětlení, úprava a rozšíření křižovatky na II. hrázi, zřízení chodníku podél hlavní silnice.

V časných ranních hodinách 3. května byl k vidění v zahradnictví Alfík zajímavý přírodní úkaz – nádherné dlouhé rampouchy visící na všech stromcích a rostlinách, které vznikly po nočním zkrápění proti mrazíkům. Rampouchy během dne roztály a rostlinám ublíženo nebylo.

V roce 2005 bylo zkolaudováno 25 nově postavených rodinných domů. Narodilo se 9 dětí, přistěhovalo se 60 občanů, odstěhovalo se jich 12 a zemřelo 8.

Kulturní akce v lednu zahájil Sportovní ples, v březnu Maškarní bál pro děti, v dubnu pálení čarodějnic, v červnu Den dětí a chytání ryb, začátkem prosince Mikuláš a na závěr roku 17. 12. 2005 tradiční Vánoční zpívání pod zvoničkou. Do kulturních akcí samozřejmě patří také tradiční vítání 12 občánků a přání k narozeninám našich starších spoluobčanů od 60 let ke kulatinám, půlkulatinám a od 80 let každoročně.

PASTÝŘI, POSELÁCI A PONOCNÍ

aneb obecní zaměstnanci v minulosti vesnice (část 2.)

Druhá polovina 19. století byla obdobím společensko-ekonomických změn, které se odrazily také v úloze tradičních venkovských pastýřů. Mezníkem se roku 1848 stalo zrušení poddanství, přechod půdy do soukromého vlastnictví a počátek samostatného obecního hospodaření. V Louňovicích to bylo období rozvoje domkářské výstavby, postupně zaplňující prostor pastviště za pastouškou. S tím souvisel nárůst podílu nádenického a řemeslnického obyvatelstva, vytvářejícího novou sociální skladbu vesnice. Zvyšující se počet bezzemků vedl k pronajímání využitelných obecních pozemků pro drobné hospodaření. Se současně narůstajícími nároky na údržbu vesnice rostla také úřední agenda a od roku 1866 tak máme dochovánu i účetní knihu obce – důležitý pramen informací pro toto období. Agrární základna vesnice (na přelomu 19./20. století ji představovalo 12 větších a 4 drobné zemědělské provozy) vývojově směřovala k intenzifikaci a modernizaci polního hospodaření. Opouštěn byl středověký úhorový systém, zvýšil se podíl trvalých pastvin a venkovní pastvu doplňovalo také větší zastoupení pícnin mezi vysazovanými plodinami. Zaváděly se první mechanické stroje (již roku 1885 je v Louňovicích doložen secí stroj), dokonalejší oradla a nastupovala éra umělého přihnojování půdy. Tyto proměny venkovského hospodaření postupně vedly k redukci společného pastevního prostoru a přestože se v této době počet dobytka ve vsi mírně zvyšoval (z 24 hlav roku 1850 až na několik desítek kusů), poptávka po společné pastvě naopak slábla – byla řešena jednotlivými hospodářskými provozy samostatně. Poslední obecní pastýř, více však již „obecní sluha", pracující pro potřeby obce, působil v Louňovicích do konce 19. století.

Mladší období

Jak bylo uvedeno v předchozí části, na podzim roku 1839 se stal v Louňovicích obecním pastýřem po svém starším bratrovi **Josef Čermák** (1813–1870), potomek několika generací pastýřů, narozený v Ondřejově na komorohrádeckém panství. Vzápětí se dne 19. 11. 1839 v *„pastýrně"* konala svatba pětadvacetiletého Josefa s Marií Budskou, dcerou místních domkářů se selským původem. Jedním ze svědků byl i mladý louňovický rychtář Josef Sus (čp.11), pozdější první starosta vesnice. Kmotry z manželství vzešlých pěti dětí byli sedláci Pačesovi z čp.3 (manželka hospodáře byla starší sestrou Marie Čermákové). Tímto způsobem byla rodina pastýře úzce provázána se selským prostředím, což se patrně projevilo ve stabilitě zastávané funkce. Odrazem nového společenského postavení bylo také kmotrování Čermákových, které naznačuje vazby na další louňovické rodiny. Pastýřem – alternativní označení *„slouha v obci"* se objevilo jen v několika málo zprávách ze 40. let – zůstal Josef Čermák až do konce roku 1851. To po druhém sňatku s Kateřinou Budskou – dcerou sedláků ze Srbína a vzdálenou příbuznou první manželky, Čermákovi přesídlili do protějšího domku čp.18, jehož se stali roku 1853 majiteli. Funkci pastýře poté vykonával **Matěj Polák**, původem z Černých Voděrad. Společenský vzestup Čermákových ale nebyl trvalý a Josef Čermák se k pasení dobytka zanedlouho vrátil. Na jaře roku 1854 bydlela jeho rodina opět v pastoušce, byť k řádnému prodeji zmíněného domku došlo až o tři roky později. **Josef Čermák** zůstal obecním pastýřem až do svého skonu dne 9. 12. 1870 *„na horkou nemoc"*. Svému dlouholetému pastýři obec vypravila na mukařovský hřbitov důstojný pohřeb, soudě tak alespoň z vydané částky 15 zl. 60 kr. Bez oné tříleté přestávky zastával funkci pastýře 28 let. Jak původ, doba působení v obci, tak společenské vazby Josefa Čermáka řadí mezi nejzajímavější osobnosti pastýřů ve vsi. Jako první z nich se zde natrvalo usadil, nepřehlédnutelné (a předtím nemyslitelné) jsou oba jeho sňatky s osobami selského původu. Získal s manželkami jisté společenské postavení, objevovali se v roli kmotrů, a to jak dětí domkářů a nádeníků, tak i v případě spřízněné selské rodiny Pačesů. Pevné postavení obecního pastýře (a zvoníka – byl asi první, kdo od roku 1861 zvonil na starý zvon v nové kamenné zvoničce) i jeho společenská role se již zcela odlišovaly od éry převážně sezónních pastevců minulého období. Co ze starší doby přežívalo, byl způsob pastýřova odměňování. Spočívalo i nadále na hospodářích. Konkrétně jej sice žádný dochovaný pramen nedokumentuje, plat pastýře se ale nikdy neobjevil v obecních vydáních dochovaných od roku 1866 – pastýř tedy nebyl odměňován z obecních peněz jako jiní obecní zaměstnanci (posel, ponocný, hajný). Otázkou je, zda se Čermák – pastýř také nějakým způsobem po roce 1848 aktivně nepodílel na dalších úkolech pro obec nebo zůstával jen u „svého" povolání.

Po Čermákově smrti v pastoušce žili do roku 1874 vdova Kateřina s rodinou dcery Marie (provdané za nádeníka Josefa Stárka) a mladší dcerou Annou.

Obývali asi jen vyčleněnou nájemní část domku čp.6 (za 10 zl. ročně). Počátkem roku 1871 totiž obec získala nového pastýře, jak dokládá položka v účetní knize: *„Za dvě fůry do Pyšel pro obecního pastýře“*. Kdo však tímto pastýřem, přistěhovaným z Pyšel, byl, není z pramenů jasné, stopa je jen jediná. Matriční záznam z června 1877 hovoří o úmrtí Terezie zvané *„Malá“*, čtyřicetileté manželky obecního pastýře **Františka Kanky**. Je to zároveň jediná zpráva o této rodině. Ještě koncem roku 1877 se zpět do čp.6 stěhovala rodina Josefa (nyní již kameníka) a Marie Stárkových, kteří tu setrvali do roku 1883/84. Josef Stárek často figuroval v záznamech jako obecní chudý a jako takovému mu byl patrně uprázdněný byt přidělen. Pastouška tak v této době přestala být výhradním obydlím pastýře a nelze dokonce vyloučit, že tato funkce zůstala po jistý čas neobsazena. To by bylo první známkou poklesu zájmu obce (a potažmo i louňovických sedláků) o vydržování pastýře. Tato situace trvala 4–7 let.

Roku 1881 se ke Stárkovým do domku čp.6 nastěhovala rodina Jana a Kateřiny Šindelářových. Jan Šindelář (1841–1915) pocházel z podružské větve louňovického selského rodu Šindelářů z čp.5. Tam se také narodil. S rodiči a první manželkou Annou žil v Louňovicích a živil se jako zemědělský nádeník (doloženi roku 1865 v čp.5, 1866 v čp.22, 1867 v čp.19, 1870 v čp.22, 1872–74 v čp.4, 1874–77 v čp.5). V roce 1876 ovdověl a podruhé se oženil s Kateřinou, dcerou hrusického tkalce (z 1. manželství zůstaly naživu 2 děti, z 2. manželství se jich narodilo 11, dospělosti se dožilo 6). Po krátkém pobytu v Mukařově (1878) a v domku čp.15 (1880) jeho rodina natrvalo zakotvila v obecní pastoušce. Od počátku byl jeho pobyt spojen s různými pracemi pro obec. V letech 1882–83 doloženě zastával funkci ponocného, roku 1885 dostal zaplaceno za zvonění, v letech 1887–91 poselákoval. Opětovnou existenci pastýře ve vsi dokládá roku 1884 účetní zápis: *„pastýři za slámu na došky ..... 3zl. 40kr.“* Pastýřem byl **Jan Šindelář** poprvé nazván až následujícího roku a jako obecní pastýř byl v pramenech veden do roku 1892, respektive 1909. Současně tedy v obci vykonával i práci posla. Stabilní užití termínu „obecní pastýř“ ve zmíněné době naznačuje pokračující společnou pastvu v Louňovicích, absence výplat z obecních peněz pak tradiční způsob odměny. Není ovšem vyloučena ani podobná situace, kterou o místním pastýři zachoval např. hrusický rodák Josef Lada – v Hrusicích se v této době obecní pastýř staral výhradně již jen o ovce. Známé Ladovy obrázky navíc spojují pastvu dobytka spíše s přítomností dětí. Zastávání dalších obecních zaměstnání propojuje Jana Šindeláře s potřebami obce a tudíž s jejími starosty. V době jeho působení to byli sedlák z čp.29 Josef Šindelář (vzdálený příbuzný), hostinští z čp.16 Josef Chytráček a z čp.21 Václav Zvěřina. Pravděpodobně někdy na přelomu 19./20. století pastýřem prováděná společná pastva ustala, ne náhodou následně dochází k rozsáhlejší parcelaci obecních pastvin. Funkce obecního pastýře se v osobě Jana Šindeláře změnila na roli dožívajícího obecního sluhy. Možná, že s koncem pastevectví souvisí i počátek placení roční činže 30 K, roku 1908 snížené na 20 K. Jen reminiscencí na někdejší povolání je patrně údaj z účetní položky roku 1909: *„podpora pastýři Janu Šindeláři.....4 K“*.

Poslední louňovický pastýř, třiasedmdesátiletý Jan Šindelář, zemřel jako obecní chudý v pastoušce dne 21. 4. 1915 na žaludeční vředy. Šindelářovo úmrtí tehdy oznamovala příbuzným do Vídně v rámci svých pravidelných novinek ze vsi i Marie Hanousková (čp.1): *„Slouha zemřel byl 80 roků stár a Matěj Stárek viš ten sekač ten nebyl ještě tak stár, ale dal se na pití kořalky a ta mu propálila kotel jak říkají Louňováci.“* Zápis nám tak poodhaluje i další aspekty dobového prostředí. Ovdovělá Kateřina v pastoušce roku 1933 dožila, po manželovi jí zůstala povinnost zvonit na obecní zvoničku. Tři roky po její smrti byla stará roubená budova pastoušky s doškovou střechou stržena a nahradila ji cihlová novostavba, jmenovaná již jen jako „obecní domek“ – nynější obecní úřad. Čas pastýřů se počal neodvratitelně vytrácet z povědomí obyvatel vesnice. Postavu pastýře ve vsi na další čas nahradila postava obecního sluhy – strážníka – bubeníka. Než se s ním v našem seriálu seznámíme podrobněji, vrátíme se v dalším pokračování ještě k poslům a ponocným.

Seznam doložených louňovických pastýřů:

poř.č.	*příjmení a jméno*	*měsíc/rok doložení*
1.	Pokorný Vít	6/1732
2.	Novotný Václav	8/1760 – 2/1762
3.	Kartouz Jiří	2/1761 – 12/1766
4.	Pecháček Jan	5/1771
5.	Hervert Vojtěch	9/1775 – 12/1780
6.	Chlumský Josef	6/1780
7.	Kopecký Matěj	11/1780
8.	Procházka Václav	2/1782
9.	Novotný Tomáš	1/1785
10.	Kartouz Nikodým	1/1785 – 5/1790
11.	Císař Václav	6/1795
12.	Tiopka Matěj	6/1796
13.	Miler Josef	12/1800 – 4/1802
14.	Gleka Antonín	2/1803
15.	Votřaba Jan	8/1807
16.	Černý Jan	10/1808 – 1/1809
17.	Křivánek Josef	8/1812
18.	Němeček Vojtěch	9/1815
19.	Leinberger Heinrich	4/1819 – 2/1822
20.	Kadeřábek Tomáš	1/1824 – 1/1833
21.	Čermák Jan	8/1836 – 7/1839
22.	Čermák Josef	11/1839 – 10/1851
23.	Polák Matěj	12/1851
24.	Čermák Josef	5/1854 – 12/1870
25.	Kanka František	6/1877
26.	Šindelář Jan	3/1885 – 6/1892

Pokračování příště

Otto Krutský
okrutsky@centrum.cz

PRO VOLNÝ ČAS

JARO NA ZAHRADĚ

Březen a duben jsou měsíce, které proberou ze zimního spánku nejen zahradu, ale i zahrádkaře. Většinou začínají kvést rané jarní cibuloviny a koncem období mohou začít kvést i jarní keře.

Sílící slunce hřeje čím dál víc a mnoho semen ochotně klíčí. Se stejnou chutí klíčí i semena plevelů a budí se k životu i rostliny, jejichž nadzemní část na podzim odumírá, jako jsou např. kopřivy. Na každého zahrádkáře padne děs z množství práce, kterou je třeba udělat. Naštěstí se lepší počasí, které nás vytahuje ven do zahrady. Ovšem v tomto období musíme očekávat extrémní výkyvy v počasí. Proto je třeba brát všechny rady, týkající se výsevu a výsadby s jistou rezervou a řídit se nejen kalendářem, ale i počasím. Doba je vhodná zejména k vytrhání semenáčků plevelů dříve, než pořádně zakoření a začnou se množit. I vytrvalý plevel lze odstranit snadněji. Pokud teď pletí vynecháte, bude později mnohem obtížnější. Březen je vhodný měsíc k mulčování záhonů a doplnění staré vrstvy mulče. Než začnete s mulčováním, musí být půda dostatečně vlhká. Vyčistěte zahradní cestičky pomocí herbicidů. Vyčistěte záhony od odumřelých zbytků rostlin a zkypřete je. Rostliny přihnojte. Pokud odstraníte po odkvětu květy časně kvetoucích cibulovin, zlepšíte jejich kondici. Pokud jsou trsy sněženek a talovínů příliš husté, vyjměte je dříve, než zatáhnou listy a přesaďte je. Je možno vysazovat sasanky. Do květináčů zasaďte begonie a dosny a připravte si záhon pro mečíky a jiřiny. Nezapomeňte tvarovat fuchsie. Zkontrolujte oddenky kosatců, zda nejeví známky napadení hnilobou a ošetřete je. Nemocné části spalte. Zkontrolujte hlízy lilií a tam, kde se derou z půdy, je lépe je přisypat kompostem nebo rašelinou. Plaménky, kvetoucí na počátku léta, jen zbavte evidentně mrtvých výhonů bez pupenů. Plaménky, kvetoucí od července nebo

srpna na nových výhonech, je třeba zkrátit až na 15 cm.

U mnoha keřů s omezenou odolností vůči zimě je obvykle možné touto dobou odstranit zimní ochranu, ale opět se řiďte lokálními podmínkami. Nízké teploty nemusí citlivou rostlinu přímo zahubit, ale mohou pozdržet její růst. Také semena letniček je vhodnější sít až v dubnu, bez ohledu na návod.

Pokud je počasí stabilní, je možné začít s řezem růží. U záhonových růží je třeba staré větve a pahýly odstranit v celé délce. Dále je třeba odstranit všechny tenké a vytáhlé větve. Na závěr zkraťte zbylé silné výhony o dvě třetiny až k očku směřujícímu ven. Sadové růže je třeba kromě odstranění poškozených částí zkrátit o třetinu až polovinu. Mrtvé a suché větve je nutné odstranit i u opakovaně kvetoucích pnoucích růží, které musíme i zformovat a opravit jejich úvazy. Půdopokryvné růže není třeba stříhat. Po odstranění odstříhaných větví je vhodná aplikace prostředku proti houbám a okolí namulčovat.

S postupně vysychajícím povrchem půdy je třeba ošetřovat skalku: nakypřit, odstranit plevel, doplnit čerstvou kamennou drť nebo štěrk. Pokud naleznete pod kameny vajíčka slimáků, zlikvidujte je.

Již v této době je možné provádět opravy trávníků dosetím i záplatováním, trávník potřebuje pohnojit, případně ošetřit herbicidem proti mechu. Po oschnutí je dobré trávník prořezat nožovými hráběmi nebo vertikutátorem.

Je možné rozdělit a rozsadit velké trsy trvalek, které již nevypadají dobře (hosta, řebříček, denivky atd). Nezapomeňte sestříhat vřesy, aby si keříky udržely hezký tvar a bohatě kvetly. Stonky je třeba odstřihnout u báze ponechaných květenství, nikoli ve starém dřevě.

Nezapomeňte na výsevy zeleniny a přihnojení ovocných dřevin.

Mariana Procházková

KAM NA VÝLET

Zámek a hřebčín Slatiňany (okres Chrudim)

ZÁMEK SLATIŇANY

Nenechte se odradit větší vzdáleností, opravdu tolik zajímavostí jinde nenajdete. Ve Slatiňanech se vám během jedno dne představí vzácné plemeno starokladrubských vraníků, koně Převalského, rozlehlý anglický park a zámek s jedinečným hipologickým muzeem i klasickou zámeckou expozicí.

Dobře si rozplánujte prohlídku hřebčína a zámeckých expozic. Je jen na vás, jak si svůj pobyt rozvrhnete a které expozice v zámku navštívíte. A kdo bude dobře plánovat, stihne zdolat i Kočičí hrádek.

Zámek s muzeem je přístupný od začátku dubna a ve stejnou dobu se návštěvníkům otevírají také brány přilehlého hřebčína. Sezóna tu sice končí až v říjnu, ale jaro je v hřebčíně určitě nejhezčí. Přijedete-li v době, kdy se malá hříbata dostávají na pastvu, budete z toho černobílého hemžení určitě nadšeni. Vysvětlit, co znamená černé a bílé zbarvení, si nechte přímo od odborníků, kteří vás historickými stájemi provedou. Je v tom trocha genetické alchymie, kterou vám poodhalí také v místním slavném muzeu věnovaném koním.

Novogotická stavba zámku z konce 19. století v sobě ukrývá dva odlišné světy. Svět lidí a koní. Nově upravené prohlídkové trasy zámecké expozice vás zavedou do prostředí knížecí rodiny Auerspergů a jejich služebnictva na přelomu 19. a 20. století. Tento šlechtický rod Slatiňany vlastnil od 60. let 18. století až do roku 1942, kdy pak přechází na Dr. Josefa Františka Trauttmansdorffa, kterému jsou Slatiňany po válce vyvlastněny.

Druhou část zámku zabírá od roku 1950 expozice zmíněného hipologického muzea. Jeho sbírky tvoří umělecké předměty s motivem koní získané ze svozů mobiliářů hradů a zámků. Naleznete zde také různé další méně poetické předměty nebo anatomické vzorky z výzkumných ústavů.

A jak vlastně souvisí vzdálené Slatiňany s naším regionem? Tématicky můžeme použít „oslí můstek“ (když se pohybujeme v tom hipologickém světě). Do našeho spolku obcí Ladova kraje patří Čestlice, které bývaly součástí Průhonic, kde vlastně program profesora Františka Bílka na záchranu ušlechtilých koní za války začal. Do uvolněných stájí ve Slatiňanech se starokladrubští vraníci z Průhonic přestěhovali v roce 1945.

Budovy hřebčína (původně knížecí stáje z 19. století) vám budou možná povědomé. Posloužily jako kulisy k seriálu Dobrá voda. Hřebčín Slatiňany je od roku 1992 součástí Národního hřebčína Kladruby nad Labem. Chová se tu na 250 starokladrubských koní, převážně vraníků.

Výčet zajímavostí Slatiňan by nebyl úplný bez návštěvy Kočičího hrádku. Miniatura hradu, kterou koncem 19. století nechala svým dětem postavit kněžna Vilemína Auerspergová je snadno přístupný po naučné stezce.

Stačí sledovat logo vpravo .

Eva Uzlová

HŘEBČÍN SLATIŇANY

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mukařově

Kostely patří k nejvýznačnějším památkám našich vesnic, a proto jsme se rozhodli vás seznámit alespoň s těmi v našem okolí. Nejblíže od nás stojí mukařovský kostel, ke kterému Louňovice po staletí farou příslušely.

Mukařov dostal své jméno od člena knížecí družiny Mukara, který měl žít, jak vyplývá z archivních materiálů muzea v Kostelci nad Černými lesy, ve 12. století za krále Vladislava (jako český kníže Vladislav II. 1140–1158, jako český král Vladislav I. 1158–1173). Mukar se vyznamenal v jeho vojsku a dostal od krále manský úděl, podobně jako vojíni Ondřej, Kubjata, Hlaváč, Myška a Srba. Znamená to tedy, že začátky zdejšího osídlení lze klást už do 12. století. První písemná zmínka o mukařovském kostele jako o farním kostele Nanebevzetí Panny Marie pochází z roku1318. Mukařov je tedy starší než Louňovice, o kterých byla nalezena písemná zmínka o téměř 100 let později. Přispěla k tomu patrně poloha Mukařova na křižovatce obchodních cest (Emler: Regesta diplomatica).

Tehdy patřil Mukařov k panství říčanskému. Prvním doloženým farářem, který zde působil do roku 1372, byl František (Franco). Dalším byl Drzek (Drzko). Za husitských válek byl kostel v rukou utrakvistů a byl připojen k farnosti v Kostelci nad Černými lesy. Při mukařovské faře byla už před třicetiletou válkou také škola. Na černokosteleckém panství bylo tehdy jen 6 škol, a to v Kostelci, Mukařově, Konojedech, Štolmíři (dnes je Štolmíř součástí Českého Brodu), Skalici a Krutech.

Třicetiletá válka zdejší kraj těžce poznamenala. V roce 1640, při druhém válečném tažení Švédů, byla celá obec vypálena, z 9 existujících domů nezůstal zachován žádný dům ani dvorec. Farnost v Mukařově během války zanikla. Není nic známo o tom, nakolik byl poničen kostel.

O původní podobě kostela nic nevíme. Jelikož kostel existoval už před rokem 1318, musel být postaven ve slohu románském nebo raně gotickém. Není jistá ani skutečnost, zda byl postaven z kamene nebo šlo původně o stavbu dřevěnou. Vzhledem k blízkosti kamenolomu a častému výskytu lehce přístupných žulových kamenů, je pravděpodobnější první, důkladnější varianta. Vyloučit nemůžeme ani stavbu kombinovanou, tak jak byl postaven třeba nedaleký kostelík v Kozojedech. Kostel, který zde stával těsně před rokem 1640, se vší pravděpodobností kamenný a gotický, byl opraven až v 18. století, tedy až v barokním slohu.

Po skončení války se obec zalidňovala jen velmi pomalu a po řadu let zůstal Mukařov zcela pustý. V celých Čechách bylo za třicetileté války vypáleno 80 měst, 853 vesnic a 215 zámků.

Trvalo dlouhých 100 let, než se zdejší kraj začal pomalu vzpamatovávat z válečných ran a následných morových epidemií (1680 a 1711–1715). Teprve v 50. letech 18. století, podle jiných pramenů až v roce 1786, tedy po více než 140 letech, zde byla znovu založena lokální farnost. Kostel je uváděn jako filiální pro Buda, Louňovice, Srbín, Svojetice, Tehovec a Žernovku. Farní kostel byl až v Kostelci nad Černými lesy.

Škola v Mukařově byla obnovena v roce 1755, ale tehdy neměl Mukařov dosud žádné obyvatele. Ještě na mapě z roku 1780 nejsou zapsáni v Mukařově žádní obyvatelé, na Budech bylo zapsáno 9 obyvatel a 21 koní. Palacký ve své knize „Popis království českého“ z roku 1848 neuvádí u hesla Mukařov žádné obyvatele, pouze na Budech 9 domů s 61 obyvateli. V roce 1851 mají Buda a Mukařov dohromady 13 domů. Ještě na přelomu 19. a 20. století uvádí Ottův slovník naučný, že má Mukařov pouze 11 domů, Buda 13 domů, Žernovka 26 domů a Srbín 27 domů.

Barokně obnovený kostel stával uprostřed dnešního hřbitova a měl tvar obdélníku. Presbytář byl oddělen od hlavní lodi vítězným obloukem. V jižní části stavby stála čtvercová věž zakončená barokní bání. V 80. letech 19. století bylo rozhodnuto o výstavbě nového kostela. Při bourání starého kostela byl nalezen v každém rohu chrámové lodi kámen s důlkem. V každém důlku byly nalezeny symboly 4 evangelistů, ulité z olova (anděl, lev, býk a orel). Původní klenutí kostela bylo, patrně při opravě po třicetileté válce, sníženo. Uvnitř kostela byly nalezeny stopy starých maleb a nad sakristií byl vytesán znak s nápisem „Benda Hula ze Srbína“. Nad okénkem, vedoucím na hřbitov, byl nalezen nečitelný nápis.

Kroniky uvádějí, že starý kostel byl zchátralý, a proto bylo rozhodnuto o stavbě nového kostela. Nový kostel byl vybudován z místního žulového kamene v novogotickém slohu v letech 1890–1893, z velké části i za finančního přispění farníků z Mukařova a okolních vesnic, jak se můžeme i dnes dočíst na barevných okenních vitrážích. Vysvěcen byl 13. srpna 1893 světícím biskupem Ferdinandem Kalousem. Ovšem ne všichni byli patrně stavbou nového kostela stejně nadšeni, jak uvádí bývalý starosta města Roztoky, pan Stanislav Boloňský, ve svých vzpomínkách v našem Zpravodaji (2/2010): „O srpnové mukařovské pouti na svátek Nanebevzetí Panny Marie tradičně považoval (tehdejší místní pan farář Josef Sura 1911–1994 – pozn. autorky) za nutné místní patrioty naštvat a vždy opakoval příběh historie o ostudném zboření starého gotického kostela. Místní pseudokatedrálu postavenou ze žernovské žuly na konci 19. století, která již před 50 lety byla evidentně kapacitně předimenzovaná, považoval za projev místní pýchy a neúcty k historii. V tom jsem s ním velmi sympatizoval, hořel jsem obdivem k autentické gotice a mukařovský novogotický kostel se mi pranic nelíbil. Dnes už jsem o něco shovívavější.“

Po více než 100 letech už však i novogotický kostel patří k historickým budovám Mukařova a nejeví se nám jako předimenzovaný. Představuje pěknou ukázku fortelného kamenického řemesla. V jehlanovité věži kostela se nachází starý zvon, který zvoní každý den poledne a v neděli svolává k bohoslužbám. O mukařovském zvonu se vypráví stará pověst. Za třicetileté války prý mukařovští občané ukryli místní zvon do studánky v lese. Později se snažili zvon vrátit zpět, ale zahnal je strašidelný bílý pes. Ten prý dodnes zvon hlídá a neopatrné poutníky stahuje do studánky.

Dnes jsou v mukařovském kostele zvony dva. Větší, který má v průměrů 1,09 m a je vysoký 84 cm, má na vnějším plášti znak Smiřických a letopočet 1573. Pochází tedy z doby před třicetiletou válkou a měl to štěstí, že přečkal válečné hrůzy více než čtyři století. Druhý, menší zvon (průměr 75 cm a výška 51 cm), nese letopočet 1718 a nápis, že ho ulil Valentin Lissiack z pražské Malé Strany.

V roce 2009 odešel z Mukařova páter Bořivoj Bělik. Současným mukařovským knězem je páter Mgr. Konstantin Petr Mikolajek. Bohoslužby se konají každou neděli v 9 hodin. *Božena Homolková*

MINULOST a SOUČASNOST

NAHLÉDNUTÍ ZPĚT V ČASE NA MAŠKARNÍ BÁLY V LOUŇOVICÍCH

zcela vlevo snímek z roku 1957

vpravo je obrázek zachycující dětské plesání roku 1975

dole letošní maškarní rej

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Stanislav Kurel, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. **Grafická úprava:** Olga Myslíková.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173